

1973 மார்ச் 12]

5. 1973-74-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக்கோரிக்கைகள் மீது
வாக்கெடுப்பு

கோரிக்கை எண் 23—தொழில்கள்

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன் :—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 23—தொழில்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 4,48,17,700-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பட வேண்டும்”.

DR. H. V. HANDE : Sir, I move the following cut motion to discuss the need to press the Centre to liberalise the Industrial Licensing Policy so that efforts of State Government will have more success in increasing the industrial growth—

“That the allotment of Rs. 4,48,17,700 under Demand No. 23—Industries—be reduced by Rs. 100”.

திரு. எஸ். வடிவேல் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, “கிராமப் புறங்களில் சிறுதொழில்கள் ஆரம்பித்து வேலை இல்லாதவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிப்பதுபற்றி விவாதிக்க”

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 23—தொழில்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 4,48,17,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU SOWDI S. SUNDARA BHARATHI : Sir, I move the following cut motion to discuss about giving importance in setting up of new industries in backward areas—

“That the allotment of Rs. 4,48,17,700 under Demand No. 23—Industries—be reduced by Rs. 100.”

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவர் அவர்களே, “வந்தவாசியில் கூட்டுறவுத் துறையில் நூற்பு ஆலை ஆரம்பிப்பது பற்றி விவாதிக்க”

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 23—தொழில்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 4,48,17,700-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

[1973 மார்ச் 12]

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Sir, I move the following cut motion to discuss about the urgent need to start a number of cottage and medium size industries in Hosur and Denkanikota taluks—

“That the allotment of Rs. 4,48,17,700 under Demand No. 23—Industries—be reduced by Rs. 100”.

THIRU J. JAMES: Sir, I move the following cut motion to discuss the necessity to start industries in Kanyakumari district with the rubber and fibre available there in plenty—

“That the allotment of Rs. 4,48,17,700 under Demand No. 23—Industries—be reduced by Rs. 100”.

கோரிக்கை எண் 25—கைத்தறி—துணி

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 25—கைத்தறி--துணி என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 2,15,47,300-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

THIRU J. JAMES: Sir, I move the following cut motion to discuss the problems of Handloom Weavers in Tamil Nadu—

“That the allotment of Rs. 2,15,47,300 under Demand No. 25—Handlooms and Textiles—be reduced by Rs 100.”

திரு. கே. எ. வகாப் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, “கைத்தறிக்கு வேண்டிய நூல்களை எல்லாம் நியாயவிலையில் அரசு விநியோகிக்க வேண்டுமென்று விவாதிக்க”

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 25—கைத்தறி- துணி என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 2,15,47,300-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU SOWDI S. SUNDARA BHARATHI: Sir, I move the following cut motion to discuss about the special steps to be taken

1973 மார்ச் 12]

for making available raw materials like yarn, chemicals, etc., at fair prices without any scarcity—

“That the allotment of Rs. 2,15,47,300 under Demand No. 25—Handlooms and Textiles—be reduced by Rs. 100”.

DR. H. V. HANDE : Sir, I move the following cut motion to discuss the hardships experienced by the handloom weavers on account of increase in the prices of different varieties of yarn—

“That the allotment of Rs. 2,15,47,300 under Demand No. 25—Handlooms and Textiles—be reduced by Rs. 100”.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, கைத்தறி கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் தேங்கி இருக்கும் கைத்தறித் துணிகளை வருடத்திற்கு இரு,கடவைகளில் முழுமையாக அரசே வாங்கி கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று விவாதிக்க

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 25—கைத்தறி—துணி என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 2,15,47,300-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

கோரிக்கை எண் 45—தொழில் வளர்ச்சிக்கான மூலதனச் செலவு

மாண்புமிகு திரு. செ. மாநவன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

“நிதிக் கோரிக்கை எண்—45—தொழில் வளர்ச்சிக்கான மூலதனச் செலவு * என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ.13,51,86,200-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, I move the following cut motion to discuss policy—

“That the allotment of Rs. 13,51,86,200 under Demand No. 45—Capital Outlay on Industrial Development be reduced by Rs. 100”.

* முன்மொழியப்பட்ட மூன்று நிதிக் கோரிக்கைகள் குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகள் முதலியவை உறுப்பினர்களுக்கு தனியே வழங்கப்பட்டுள்ளன.

[1973 மார்ச் 12]

DR. H. V. HANDE : Sir, I move the following cut motion to discuss policy—

“ That the allotment of Rs. 13,51,86,200 under Demand No. 45—Capital Outlay on Industrial Development be reduced by Rs. 100 ”.

* திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சி மானியத்தில் எங்கள் கட்சியின் சார்பாக சில கருத்துக்களைக் கூற விழைகின்றேன்.

குறிப்பாக இங்கே கோரியிருக்கிற தொழில் மானியக் கோரிக்கை சம்பந்தமாக ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய தொழிற்சாலைகளின் விரிவுகள், தொழிலாளர்களுடைய நலன்கள் ஆகியவற்றைப்பற்றி இங்கே எடுத்துக் கூறப்பட்டு இருந்தபோதிலும், தமிழ்நாட்டில் ஆலங்குளத்தில் உள்ள அரசு சிமென்ட் ஆலையில் கடந்த ஆண்டு 4 லட்சம் டன் உற்பத்தி செய்து வருவதாகவும், வரக்கூடிய ஆண்டுகளில் 7 லட்சம் டன் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய வாய்ப்பு இருப்பதாகவும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் மின்சாரவெட்டின் காரணமாக சிமென்ட் கிடைக்காத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மூட்டை 24 ரூபாய்க்கு வாங்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே இந்த ஆலையில் உற்பத்தியான சிமென்ட் ஸ்டாக் இருக்கிறது. அந்த ஸ்டாக்கை சரியான முறையில் விநியோகம் செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அரசாங்க கட்டிட திட்டங்களில் உபயோகித்தாலும் கூட தனிப்பட்டவர்களுக்கும் இதைக் கொடுக்கின்ற வாய்ப்பை ஏற்படுத்தியாகவேண்டும். பல இடங்களில் இதற்கு ஏஜெண்டுகளைப்போட்டு அங்கு அவர்களுக்கு விநியோகம் செய்ய முடியாத நிலைமையும் இருக்கிறது. தனக்கு மிஞ்சித்தான் தர்மம் செய்ய வேண்டுமென்ற கொள்கையை விட்டு மாறி சிமென்ட் பிரச்சினை போய்விட்டதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு சிக் யூனிட்ஸ் எல்லாம் திறக்கப்பட்டு வேலை இல்லாமல் இருக்கிற தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏதோ ஓரளவுக்குத்தான் அரசு அவர்களுக்கு உதவி செய்திருக்கிறதே தவிர முழு வாய்ப்பினையும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவில்லை. அதை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 12] [திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்]

கல் சிற்ப வேலை மகாபலிபுரத்திலே நடக்கின்றது, ஏற்கனவே நடந்து வருகின்றது. பல கோவில்களிலிருந்து சிலைகள் எல்லாம் காணாமல் போவதை நாம் பார்த்துக்கொண்டு வருகிறோம், பலமுறை இந்த சபையிலே நாம் அதுபற்றி விவாதித்திருக்கிறோம். இப்படி கோவிலிலே இருக்கக்கூடிய சிலைகள் எல்லாம் பெரும் அளவிலே அயல் நாடுகளுக்குப் போகிறது. அயல் நாடுகளிலே அவைகளை மாபெரும் அளவில் வாங்குவதற்கு ஒரு இன்ட்ரஸ்டு ஏற்பட்டிருக்கின்ற அளவிலே, மகாபலிபுரத்திலே சிற்பம் செய்யக் கூடிய இன்ஸ்டிடியூஷனில், இம்மாதிரியான சிற்பங்களைச் செய்து அயல்நாட்டுக்கு அனுப்புவதற்கு ஏன் இந்த அரசு முன் வரக் கூடாது என்று நான் நான் கேட்கவிரும்புகிறேன்.

அடுத்து, காலேஜ் ஆப் ஆர்ட்ஸ் அண்ட் கிராப்ட்ஸ் பற்றி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. சென்னையிலும் கும்பகோணத்திலும் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, அவை பல ஆண்டுகளாக நடந்து வருகின்றன. பல ஆண்டுகளாக நடந்து வந்தாலும் கூட, அங்கு ஏற்கனவே படித்து, வெளியில் சென்ற டிப்ளமோ பெற்று வெளியில் சென்று இருக்கிற 20 மாணவர்களுக்கு, ஏதோ ஸ்டைபண்ட் கொடுப்பதாக இந்த அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு எத்தனை ரூபாய் ஸ்டைபண்ட் கொடுக்கப்படுகிறது? 20 பேர்களுக்குக் கொடுக்கிற காரணத்தால் வேலையில்லாத திண்டாட்டப் பிரச்சினை ஒழிந்துவிடுகிறதா என்று கேட்கவிரும்புகிறேன். அப்படி நாம், ஒவ்வொரு துறையையும் எடுத்துக்கொண்டு 20 பேருக்கு ஸ்டைபண்ட் கொடுப்பதும், வேலையில்லாத இளைஞர்களுக்கெல்லாம் மாதம் ஓரளவுக்கு ஸ்டைபண்டாகவோ மற்றவிதத்திலோ உதவி கொடுத்து அவர்களை வாழ வைக்கவேண்டுமென்று நினைத்தால் அவர்கள் காலம் முழுவதற்கும் வாழ்வதற்கு இது ஒரு சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்தாது. ஆனால் அரசாங்கமே அவர்களுக்கு ஒரு ஸ்பூன் பீடிங் (Spoon feeding) என்று சொல்லக்கூடிய அளவிலே, அவர்களுக்கு ஊக்கம் அளித்து, வேறு வேலைகளுக்குப் போகாத தன்மையைத்தான் இது ஏற்படுத்துமே தவிர, அவர்களாக வேலை செய்து அவர்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு இது பயன்படாது என்று நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

புதிதாக ஆரம்பிக்கக்கூடிய தொழில்களை எல்லாம் கிராமப் பகுதிகளிலே ஆரம்பிக்கவேண்டும். ஒரு வெட்டுத் தீர்மானம் கூட கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. காரணம், நமது நகர்புறங்களில் ஏற்கனவே ஜனத்தொகை அதிகமாகி, குடிசைவாழ் மக்களெல்லாம்

[திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்] [1973 மார்ச் 12]

இன்றைக்கு குடிசை மாற்று வாரியம் மூலமாக விடு பெறுகிற காரணத்தால் மட்டும்தான் அல்ல, இந்தப்பிரச்சினை கிளம்பியிருக்கிறது. பல தொழிற்சாலைகளை நகர்ப்புறங்களில் ஏற்படுத்துவதாலும் இந்தப் பிரச்சினை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆங்காங்கு கிராமப் புறங்களில் அவைகளை ஆரம்பித்தால் அங்கிருக்கிறவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்படும். அதுவுமல்லாமல், அவர்கள் நகர்ப்புறங்களுக்கு வரக்கூடிய தன்மையும் குறைபடும் என்று கூற விரும்புகிறேன்.

நத்தம்பாக்கத்திலே இருக்கக்கூடிய சர்ஜிக்கல் இன்ஸ்ட்ருமென்ட்ஸ் பற்றி கூறப்பட்டிருக்கிறது இந்த சர்ஜிக்கல் இன்ஸ்ட்ருமென்ட்ஸ் தொழிற்சாலை ஏற்கனவே ஆரம்பித்து நடந்து வருகிறது. ஆனாலும் அதில் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய சர்ஜிக்கல் இன்ஸ்ட்ருமென்ட்ஸ் எந்த அளவுக்கு நம்முடைய மாநிலத்திலே உபயோகிக்கப்படுகின்றது என்பதை பார்க்கும்போது தற்பொழுது அவர்கள் தேவையைப் பூர்த்தியாக்கக்கூடிய அளவுக்கு மாத்திரம் எடுத்துக் கொண்டு, மற்ற வெளி தேவைகளையொட்டி உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றது. உற்பத்தி செய்யக்கூடிய அளவைப் பொறுத்து வேறு ஆர்டர்களை வைத்துக் கொண்டுதான் இவைகளைச் செய்வதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். இதைப் பொறுத்த மட்டில் நாம் செய்யக்கூடிய சர்ஜிக்கல் இன்ஸ்ட்ருமென்ட்ஸ் நம்முடைய மருத்துவ மனைகளிலே உபயோகப்படுத்துவதற்கு நல்ல முறையிலே அவைகளைச் செய்வதற்கு அவர்களுக்கு சுட்டிக் காட்டி, எந்த அளவில் இன்றைக்கு நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கக்கூடிய மருத்துவ மனைகளுக்கு அவை உபயோகப்படுகிறது என்பதை மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறும்பொழுது கூறவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஏனென்றால், நாம் பல துறைகளிலே நம்முடைய மாநிலத்திலே உபயோகிக்கின்ற பொருள்கள் பலவற்றை தொழிற்சாலைகளுக்குக் கொடுத்துவிடுகிறோம். குறிப்பாக, பலமுறை சக்தி பைப்ஸ் பற்றி கூறப்பட்டிருக்கிறது. சக்தி பைப்ஸ் தொழிற்சாலைக்கு கொடுக்கப்பட்ட பணம் பல லட்சக்கணக்கிலே இருக்கிறது. அவர்கள் உற்பத்தி செய்வதை நம் தேவைக்கு உபயோகிக்க முடியவில்லை. இருந்தாலும் சக்தி பைப்ஸுக்கு அரசு கடன் கொடுத்திருப்பதால் அவர்களுடைய first charge to the Government இருக்கின்றது.

1973 மார்ச் 12] [திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்]

(திரு. நா. வீராசாமி தலைமை.)

இந்த அரசாங்கத்திற்கு அவர்களுடைய பர்ஸ்ட் சார்ஜ் இருந்தாலும்கூட, மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்கள் கூறும்பொழுது கூறினார்கள், அதை வெளியிலே விற்பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்திய காரணத்தினால் 2,000 மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைத்தது என்று. அதைப் பற்றி மகிழ்ச்சி அடைந்தாலும்கூட, இது எதை சுட்டிக்காட்டுகிறது? நம்முடைய மாநிலத்திற்கு, நம்முடைய தேவைக்கு சக்தி பைப்ஸ் மானுபாக்ச்சர் செய்யக்கூடிய பைப்புகள் ஏன் அமைக்கப்படவில்லை? அநேகமாக நான் நினைக்கிறேன் சக்தி pipes manufacture செய்கின்ற Pipes are not up to the specifications and requirements of the Government.

அதை அரசு ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். அரசின் தேவைக்கு மானுபாக்சர் செய்வதற்கு இயலாத நிலைமை இருந்திருக்கும் என்று நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அவர்கள் வெளியிலே விற்று அதனால் லாபமும், அதனால் பலருக்கு வேலை வாய்ப்பும் கிடைக்கிறது என்று கூறுவதைவிட, நமக்கு அவர்கள் கொடுத்தது என்ன, நாம் பணம் கொடுத்து உற்பத்தி செய்ய உதவி செய்வதன் காரணமாக அவர்கள் வட்டியும் அசலும் கொடுக்கிறார்கள் என்றாலும் நம்முடைய ரிக்கொயர்மென்ட்டை நிறைவு செய்ய என்ன கோளாறு? அதற்கு எது காரணமாக இருக்கிறது என்பதை அரசு கவனிக்கவேண்டும். ஆகையால்தான் இதை நான் வலியுறுத்திக் கூறவிரும்புகிறேன்.

அடுத்து, புதிய தொழில் துட்பங்களைப் பயன்படுத்தி, மாதிரி துணி ஆலை ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அது மிகவும் அவசியம். மாதிரி துணி ஆலைகளை ஆரம்பித்தால் தான் அந்த சாம்பிள்களைப் பொறுத்த நாம் அயல்நாட்டுக்கு அனுப்பக் கூடிய பல டெக்ஸ்டைல்கள் எல்லாம் நல்லமுறையிலே அயல் நாட்டிற்கு அனுப்பவும் அதன் மூலம் ஃபாரின் எக்ஸ்சேஞ்ஸ் வாங்குவதற்கு வாய்ப்பை ஏற்படுத்தும். இதில் இன்னொன்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அநேகமாக, இந்தமாதிரி துணி ஆலை உசிலம் பட்டியிலே ஆரம்பிக்கப்பட இருக்கிறது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. வரப்போகிற திண்டுக்கல் தேர்தலுக்காக உசிலம்பட்டியை குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களோ என்று எனக்கு 'சந்தேகமாக இருக்கிறது. அது கண்டுபிடிப்பாக இல்லாமல் உள்ளபடியே

[திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்] [1973 மார்ச் 12]

ஆரம்பிக்கப்பட்டு நல்லமுறையிலே வரவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து கைத்தறி. இந்த கைத்தறி பற்றி வல்லுநர் குழு ஒன்றை அமைத்திருக்கிறார்கள். அரசு அமைத்திருக்கிறது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறதேயொழிய, அதனுடைய சிபாரிசுகள் என்ன, அவைகளிலே, என்னென்ன விஷயங்களை அரசு ஆராய்ந்து, சிபாரிசு எத்தனையை அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்ற விவரங்கள் எல்லாம் இதில் இல்லாமலிருக்கிறது. ஆகையால், அதன்மீது எப்படி நடவடிக்கை எடுக்கப்படும், அந்த சிபாரிசுகள் என்ன என்பதையும் அரசு கூறவேண்டுமென்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, விசைத் தறிகள். விசைத்தறிகள் ஏற்படுத்துவதிலே நம்முடைய அரசு மிகவும் அவசர அவசரமாக, ஆங்காங்கு கூட்டுறவு துறையிலும், நெசவாளர் தனியார் துறையிலும் அந்த விசைத்தறிகளை ஏற்படுத்தி இருக்கின்றன. ஆனால் இன்று இருக்கக்கூடிய நிலை என்ன? தனியார் துறையிலே ஆரம்பிக்கப்பட்ட அந்த விசைத்தறி தொழில்கள் எல்லாம் மின்சார வெட்டின் காரணமாக, எந்தவிதமான வழிவகையுமின்றி, வேலை செய்வதற்கு வாய்ப்பில்லாமல் இருக்கின்றன. அதற்கென்று கட்டப்பட்ட ஷெட்டுகளும், அதற்கென்று கட்டப்பட்ட மற்றவைகள், பல ஆயிரக்கணக்கிலே செலவு செய்யப்பட்டு கட்டப்பட்டவைகள். ஏற்கனவே அவர்கள் கஷ்டத்தில் இருக்கும்போது, இப்பொழுது விசைத்தறிகள் செயல்படாமல் இருக்கின்ற நிலையில், அவைகளையும் பராமரிக்கக்கூடிய பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொண்ட நிலையில். அவர்களுக்கு அதிகப்படியான நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அதைத் தவிர்க்க இந்த அரசு முன் வரவேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பல தொழில்களை இங்கு ஆரம்பிப்பதற்கு மத்திய அரசினுடைய அனுமதி தேவைப்படுகிறது. தொழில்களை ஆரம்பிப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. சென்ற சில ஆண்டுகளாக நாம் பார்க்கின்றோம். இங்கு புதிய தொழிற்சாலைகள் அதிகப்படியாக ஒன்றும் ஆரம்பிக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இருந்தாலும் அவற்றிற்கு மத்திய அரசின் அனுமதி பெறவேண்டுமென்ற காரணத்தால், மத்திய அரசை சுட்டிக் காட்டாமல், நம்முடைய தன்மையிலே அந்தத் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்கவேண்டும்.

1973 மார்ச் 12] [திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்]

அமைச்சர்கள் எல்லாம் நேஷனல் டெவலப்மெண்டு கவுன்சில் கூட்டத்திற்குச் செல்கிறார்கள். அப்படிப் போகும் பொழுது அவர்களுக்கு எடுத்துக் கூற வேண்டும். எங்களுடைய குறைகள் இப்படி இருக்கின்றன, எங்களுடைய மாநிலத்துக்குத் தேவைப் படுகின்ற பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதற்கான தொழில்களை நிறுவ உங்களுடைய அனுமதி கிடைக்காத காரணத்தால், தாமதத்தால், எந்த தொழிற்சாலையையும் ஆரம்பிக்கமுடியவில்லை. ஆகையால், உடனடியாக ஸ்டான்டிங் ஆர்டர், என்ற முறையில்தான் இந்த ஆண்டிலே இத்தனை தொழில்களை ஆரம்பிக்கப் போகிறோம் என்றால், அத்தனை தொழிற்சாலைகளுக்கும் அவர்கள் உத்தரவு கொடுப்பதற்கு இந்த அரசு நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். அல்லது காரியத்தை முடித்து விட்டு ரேடிபிகேஷனுக்கு அனுப்புவார்கள். இத்தனை தொழிற்சாலைகள் தேவைப்படுகின்றன, அதற்கு அனுமதி கொடுக்கவேண்டுமென்று நீங்கள் கேளுங்கள். எத்தனையோ காரணங்களுக்காக ரேடிபிகேஷன் வாங்குகிறார்கள், மற்ற மாநிலங்கள் என்பதையெல்லாம் பத்திரிகைகளிலே பார்க்கிறோம். எனவே நாமும் அப்படி செய்துவிட்டு ரேடிபிகேஷன் கொடுங்கள் என்று கேட்கலாம். குறிப்பாக தண்ணீர்ப் பிரச்னை பெரிய பிரச்சனையாக இருக்கின்றபொழுது மைசூர் மாநிலம் ஹேமாவதி அணைக்கட்டுக்கு மத்திய அரசு பணம் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்லி மத்திய அரசு அனுமதி இல்லாமல் அதைக் கட்டிய பொழுது மத்திய அரசு தடுக்கவில்லை. அந்த மாநிலத்திலே பர்டிகுலர் ஹெட்டில் உள்ள பணத்தை 'டைவர்ட்ஷன் ஆப் பண்ட்ஸ் ஆன் டிபரன்ட் ஹெட்ட்ஸ்' என்ற முறையிலே ஒதுக்கி அந்த அணைக்கட்டை கட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. பிறகு ரேடிபிகேஷன் மத்திய அரசு தருவதைவிட வேறு வழி இல்லாத நிலைமை ஏற்படுவதில் சந்தேகமில்லை. தொழிற்சாலைகளை இங்கே ஆரம்பித்த பிறகு ரேடிபிகேஷன் கொடுக்க கேட்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்: தலைவர் அவர்களே, மாண்பு மிகு தொழிற் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கின்ற தொழில் துறை மானியத்தை வரவேற்று என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூற முற்படுகிறேன். முதலிலே என்னுடைய வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே திருப்பத்தூர், வானியம்பாடி, வேலூர் ஆகிய வட்டங்களை இன்றைக்கு தொழில் துறையிலே பின்தங்கிய

[திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்] [1973 மார்ச் 18]

வட்டங்களாக தேர்ந்தெடுத்து அந்தப் பகுதியிலே தொழில்களைத் துவங்குபவர்களுக்கு 10 சதவீதம் மூலதனச் செலவிலே மானியமாகக் தருவதற்கு மத்திய அரசு முன்வந்திருக்கிறது. அதற்காக தமிழக அரசு சிபாரிசுசெய்து அப்படிப்பட்ட பகுதிகளை அறிவித்து 10 சதவீதம் மானியமாகக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருப்பதை வரவேற்று பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆனால் அந்த மூன்று வட்டங்கள் மட்டும் போதாது, வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே செய்யாறு, வந்தவாசி, ஆரணி போன்ற பல பின்தங்கிய பகுதிகள் எந்த விதமான தொழிலும் இல்லாமல் பிற்பட்ட பகுதிகளாக இருக்கின்றன. முன்பெல்லாம் செங்கற்பட்டு, சேலம், திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் ஒவ்வொரு வட்டத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து (Project area) புராஜக்ட் ஏரியா என்று அறிவித்து தொழில் முன்னேற்றம் ஏற்படுத்திய நிலைமை மாறி இப்பொழுது அந்தப் பகுதியையே தொழிலில் பின்தங்கிய பகுதி என்று அறிவித்து தொழில் முன்னேற்றமடைய பல ஏற்பாடுகள் இப்பொழுது செய்யப்படுகின்றன. செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திற்குத் தனிச் சுலுகை இருக்கிறது. அந்த மாவட்டம் இந்த மாநிலத்தின் தலைநகரான சென்னைக்கு அருகாமையில் இருப்பதால் பெரும்பாலான தொழிற்சாலைகள் இங்கேதான் அமைந்துவிடுவதற்கு ஏதுவான நிலைமை இருக்கிறது. எனவே திருப்பெரும்புதூர் பகுதியை புராஜக்ட் ஏரியா என்று அறிவித்ததை மாற்றி இப்பொழுது செங்கற்பட்டு மாவட்டம் முழுவதையும் புராஜக்ட் ஏரியாவாக அறிவிப்புச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதுபோலவே வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலேயும் தொழில் உலகையில் பின்தங்கிய வட்டங்களையெல்லாம் சேர்த்து முன்னேற்றக் கூடிய முறையிலே அதை ஒரு புராஜக்ட் ஏரியாவாக அறிவித்து அந்தப் பகுதியில் பல்வேறு தொழில்கள் தொடங்குவதற்கான சுலுகைகளை அறிவித்திட ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம் வட ஆற்காடு மாவட்டம் தோல் வியாபாரத்திலே, ஏற்றுமதியிலே அதிகமாக ஈடுபட்டிருக்கிறது. அதன்மூலமாக அன்னியச் செலாவணி ஈட்டிக் கொடுப்பதிலே முதன்மையாக இருக்கிறது. சென்னையைச் சுற்றிலுமுள்ள பகுதிகளில்தான் அதிகமான தொழில்கள் இருக்கின்றன. சென்னை மாநகரில் உதாரணமாகச் சொன்னால் ஸ்டெய்ன்லஸ் ஸ்டீல் ரோலிங் மில்ஸ், வாக்கஸ் இண்டஸ்ட்ரீஸ் அதிகமாக இருக்கின்றன. ஸ்டெய்ன்லஸ்

1973 மார்ச் 12] [திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்]

ஸ்டீல், தகடுகளைப் பயன்படுத்திப் பொருட்களைச் செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலைகள் இந்த மாநிலத்திலே 2,000 இருக்கின்றன என்றால் அதிலே 1,500 தொழிற்சாலைகள் சென்னையிலேதான் இருக்கின்றன. ஸ்டீல் ரோலிங் மில்ஸ் சென்னையின் சுற்றுப் பகுதிகளிலேதான் அதிகமாக இருக்கிறது.

concentration of certain industries in a particular area can be banned

என்ற அளவிற்கு தடையை விதிக்கவேண்டும். ஒரு சில தொழில்கள் ஒரு சில பகுதிகளிலேயே மேலும் மேலும் விரிவாவதைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு நம்முடைய அரசு முன் வந்து தொழில்களை மற்ற மாவட்டங்களிலேயும் பரவலாக ஆரம்பிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைப்போலவே நம்முடைய அரசு டிப்கோ, சிட்கோ, சிப்காட் போன்ற பல நிறுவனங்களை உருவாக்கிப் பல்வேறு சலுகைகளை அறிவித்து இருக்கிறது. கிராமப்புறங்களிலே இருக்கிறவர்கள், வெளியூர்களிலே இருக்கிறவர்கள் இப்படிப்பட்ட நிறுவனங்களின் மூலமாக அவர்கள் எந்த எந்தத் தொழில்களைத் துவங்கலாம், எந்த முறையிலே துவங்கலாம், எந்தத் தொழில்களுக்கு பிக்ஸட் கேபிடல், ஓர்க்கிங் காபிடல் எவ்வளவு தேவைப்படும், மெஷனரி, மூலப் பொருட்கள் இவையெல்லாம் எங்கெங்கு பெற இயலும், உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற பொருட்களுக்கு மார்க்கெட் வசதிகள் என்ன என்ன, தொழில் நடத்தினால் வரக்கூடிய லாபம் என்ன என்பதுபோன்ற தொழிற் துறை சம்பந்தப்பட்ட விவரங்களையெல்லாம் இந்த நிறுவனங்களின் மூலமாகக் கேட்டுப் பெறுவது என்பது அரிதாக இருக்கிறது. ஆகவே தொழில் துறையைப்பற்றிய தகவல்களைத் தெரிவிக்கக்கூடிய முறையில், இண்டஸ்ட்ரியல் இன்பர்மேஷன் செல் (Industrial Information Cell) என்பதாக ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒவ்வொன்று உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைப்போலவே நம்முடைய மாநிலத்திலே உள்ள தொழில்களைப் பற்றிய விவரங்களைக் கொண்ட ஒரு புத்தகத்தை அரசு வெளியிட ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். மோனேகிராப் ஆன் இண்டஸ்ட்ரிஸ் இன் தமிழ்நாடு என்ற பெயரிலே—தொழில்களைப்பற்றிய சென்ஸஸை வைத்துக் கொண்டு—தமிழ்நாட்டிலேயுள்ள தொழில்கள் எத்தனை, உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருட்கள் எவ்வளவு, என்ன என்ன என்று பல்வேறு

[திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்] [1973 மார்ச் 12]

விவரங்களை ஒரு புத்தகமாகத் தொகுத்து வெளியிட்டால் நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலேயுள்ள மக்களுக்கு மாத்திரம் அல்ல அதன்மூலம் மற்ற மாநிலங்களிலே உள்ளவர்களும் தமிழ்நாடு தொழில் துறையிலே எந்த அளவிற்கு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்று தெரிந்துகொள்வதற்கு அரிய வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதற்காகத் தொழிற் துறையில் உள்ள வல்லுநர்களைக் கொண்ட ஒரு குழுவை அமைத்து இந்தப் புத்தகத்தைத் தயாரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழில் துறை வளர்ச்சிக்கென பல்வேறு அலுவலர்களை நியமித்து நல்லமுறையிலே பணிகள் எல்லாம் நடைபெற்று வருகின்றன. அதுபோலவே தொழில்துறை வளர்ச்சியை மேம்படுத்த சென்னையிலே மண்டலத் துணை இயக்குநர் ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டால் மிகவும் நல்லதாக இருக்கும். வேலூரைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டு வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு, சேர்த்த மண்டலத்திற்கு ஒரு துணை இயக்குநரை நியமித்து இருக்கத் தலைமையிடமாகக் கொண்டு வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு சேர்த்த மண்டலத்திற்கு திருச்சியிலே ஒரு மண்டல துணை இயக்குநரை நியமித்து இருக்கிறார்கள். இப்படி 2, 3 மாவட்டங்களுக்கும் சேர்த்து ஒரு ரீஜினல் டெபுடி டைரக்டர் நியமிக்கப்படுவதால் தொழில் வளர்ச்சி பாதிக்கப்படுகிறது. எனவே ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் தனித்தனியாக ரீஜினல் டெபுடி டைரக்டர் என்று நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம்முடைய தமிழக அரசினுடைய சாதனைகளிலே குறிப்பிடப்பட வேண்டியது கிராமப்புறங்களிலே தொழில்களைத் துவங்குவதற்குப் பல்வேறு வசதிகளைச் செய்து கொடுத்திருப்பதாகும். அதற்காக இரண்டு மாவட்டங்களை, இராமநாதபுரம், தர்மபுரி ஆகிய மாவட்டங்களைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு மத்திய அரசினுடைய அனுமதி கிடைத்திருக்கிறது. வட ஆற்காடு மாவட்டத்தையும் அதோடு சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ரூரல் இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்ஸ் என்பதாக ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலேயும் பல்வேறு இடங்களிலே அமைத்தால் கிராமப்புற மக்களுக்குத் தொழில்களைத் துவங்குவதற்கு வாய்ப்புகள் வசதிகள் கிடைக்கும். அதன்மூலம் நகரத்திலேதான்

1973 மார்ச் 12] [திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்]

தொழில்களைத் துவங்க முடியுமென்ற எண்ணத்தை மாற்றி கிராமங்களிலேயும் தொழில் வளத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய முறையிலே கிராமப்புற மக்கள் சிறியசிறிய தொழில்களை அமைத்துக்கொண்டு பல்வேறு பயன்களைப் பெறக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்த முடியும். கிராமப்புறத்தில் தொழில்களைத் துவங்குவதற்குச் சில சலுகைகளையும் அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விற்பனை வரிச் சலுகை, தேவையான பொருட்களை வாங்கிக் கொடுத்தல் போன்ற உதவிகளை அவர்களுக்குத் தரவேண்டும் (மணியடிக்கப்பட்டது).

திரு. கே. எ. வகாப் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கின்ற தொழில் மானியத்தை வரவேற்கின்ற முகத்தான் என்னுடைய பாராட்டுதலை முதலிலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வேறு எந்தத் துறையிலும் அளிக்கப்படாத முறையில் இத்துறைபற்றி நல்ல அழகான வெளியீடுகள், கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இந்தச் சிறுசிறு பதிப்புகள் இந்தத் தொழில் மான்யத்தைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு உதவியாக இருப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் இந்த மாநிலத்தினுடைய வளர்ச்சியைப்பற்றி அறியும் வகையில்—ஒரு பாளை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் என்பதைப்போன்று மிக விளக்கமாக தெளிவாக இருக்கின்றன. அதற்காக அந்தத் துறையையும், அதைச் சார்ந்துள்ள திறமை மிக்க தொழிலமைச்சரையும் பாராட்டி என்னுடைய உரையைத் தொடங்குகின்றேன். கடைசியிலே கட்டாயம் நேரம் கொடுக்க மாட்டீர்கள் என்பதால் என்னுடைய குறைகளை முதலிலேயே தெரிவித்து விடுகிறேன்.

இராணிப்பேட்டையைப்பற்றிப் பல கேள்விகள் போட்டு பல முறை பேசியிருக்கிறோம். அதைப்பற்றி வற்புறுத்துவது அவசியமில்லை என்றாலும்கூட 800 ஏக்கர் தொழில் பேட்டைக்காக வாங்கப்பட்டு, நிலம் கூடியவரையில் சிப்காட் மூலமாக எடுக்கப் பட்டிருப்பதாகவும், அதற்கான தொகை பட்ஜெட்டிலே ஒதுக்கப் பட்டிருப்பதாகவும் அறிந்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இப்படிப்பட்ட முயற்சியை அந்த ஸ்தாபனம் செய்ய முன் வந்ததற்கு அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளும் அதே நேரத்தில் அவர்களுடைய வேகத்தை அதிகப்படுத்தி, குறைந்தபட்சம்

[திரு. கே. எ. வகாப்]

[1973 மார்ச் 12]

அடுத்த பட்ஜெட்டிற்குள்ளாகவாவது சில பல தொழிற்சாலைகள் இராணிப்பேட்டையில் இருப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய நீண்ட நாள் குறையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். வாலாஜாபேட்டையில் சேர்டியம் டை குரோமைட் தொழில் நிலையம் கட்டப்பட்டு மூன்றுண்டுகளாகியும் இன்னும் அது நடைபெறாமல் இருக்கிறது. தொழில்துறை இயக்குநர் அவர்கள் திறமையானவர்கள். அவர்கள் எவ்வளவு தான் முடுக்கியும்கூட அது ஓடாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்னவென்று தெரியவில்லை. வேறு மாநிலத்திலே இருப்பவர்களால் சில கோளாறுகள் ஏற்பட்டுள்ளன, என்றாலும் அந்தக் கோளாறுகளை யெல்லாம் போக்கி, மூன்றுண்டுகளாக ஓடாமல் இருக்கும் தொழிற்சாலை தமிழகத்தில் ஒன்றிருக்கிறது என்ற பெயரை நீக்கவேண்டும். மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சரவர்களே அதைத் துவக்கி வைக்கின்ற நல்ல நாளை நான் விரைவில் எதிர் பார்க்கின்றேன்.

வடார்க்காடு மாவட்டத்தைப்பற்றி எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். வேறு எந்த மாவட்டத்திலும் இல்லாத அளவிற்கு அந்த மாவட்டம் பின் தங்கியிருக்கிறது. குறிப்பாக இரண்டு தாலுக்காக்களை 10% சப்சிடி என்று சொல்லும் அளவில் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அதை வரவேற்றாலும்கூட அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போன்று வந்தவாசி பகுதி பெயரளவிற்குக்கூட எந்தவிதமான வசதியும் இல்லாத அளவிற்கு இருக்கிறது. செய்யார், வந்தசாசி, போளூர் ஆகிய இடங்களையும் அந்த 10 சதவிகிதம் சப்சிடியிலே சேர்த்தால், மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் சொன்னதைப் போன்று கிராமங்களில் தொழில் வளர்ச்சிக்கான முன்னேற்றத்தைச் செய்தவர்கள் ஆவார்கள். எனவே, அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்பொழுதுள்ள தொழில் துறையின் வேகத்தை நான் பாராட்டுகிறேன். ஏனென்றால், முன்பு ஒரு லைசென்சுக்கு அப்பீள் செய்துவிட்டு 6 மாதங்கள் நடக்க வேண்டுமென்ற நிலையிருந்தது இப்பொழுது நான் வடார்க்காடு மாவட்டத்தில் ஒரு அதிசயத்தைப் பார்த்தேன். தொழில் லைசென்சைப் பெற்றுவந்த ஒரு நண்பர்

[திரு. கே. எ. வகாப்]

நேற்று காலையிலே கொடுத்து விட்டு வந்தேன், இன்று காலையிலே அதற்கு வேண்டிய அனுமதியைத் தந்துவிட்டார்கள், என்று சொன்னார். இதைப்பார்க்கும் நேரத்தில் இந்தத் தொழில் துறை மிகவும் சுறுசுறுப்பாக இருக்கிறது என்பதை உணர்கிறோம். ஆனால் தமிழகத்தில் தொழில்துறை இன்னும் முன்னேற்றமாக நடைபெற வேண்டுமென்றால் அதற்கு மத்திய அரசின் ஒத்துழைப்பு தேவை, ஆதரவு தேவை, பொருளாதார உதவி வேண்டும் என்பதை உணர்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியான இராணிப்பேட்டையில் ஒரு தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க தமிழக அரசு சிபாரிசு செய்திருக்கும் பேப்பரை நம்முடைய தமிழக அமைச்சர்கள் அங்கிருக்கிறார்கள் என்று நம்பிக்கொண்டு சென்றார்கள். அங்கு சென்று தொழிலதிபர்கள் கேட்டபொழுது, நம்முடைய தமிழகத்தைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு அமைச்சர் சொல்கிறாராம் 'உங்களுடைய அரசுதான் தடை செய்து வைத்திருக்கிறது, இங்கு எந்தவிதமான தடையுமில்லை' என்று. இப்படி திசை திருப்பும் முறையில், அரசியல் நோக்கத்திலே பேசுகின்ற தன்மை நிச்சயமாக மாற வேண்டும். அங்கிருக்கும் அமைச்சர்கள் தமிழகத்திலேயிருந்து வரும் தொழிலதிபர்களுக்கும், மற்றும் தொழில் லைசென்ஸ் பெற வருபவர்களுக்கும் உதவி செய்ய முன்வர வேண்டிய விதத்திலே மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களும், தொழிலமைச்சரவர்களும், அரசும் பொறுப்பையேற்று, நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தமிழகத்தின் சார்பிலே மத்தியிலே இரண்டு அமைச்சர்கள் இரண்டு கண்களைப்போன்று இருக்கிறார்கள் என்று பெருமைப் பட்டுக் கொள்ளலாம். ஆனால் இரண்டு கண்களும் தமிழகத்தைப் பார்க்கும் கண்களாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்குக்கூட தேசிய காங்கிரசைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒரு தீர்மானத்தைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய உண்கள் அரசியலைப் பொறுத்தவரையில் தமிழகத்திலே இருக்கிறதே தவிர, வளர்ச்சியைப் பொறுத்தவரையில் வடக்கே திரும்பி இருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். காங்கிரசிலே ஒரு தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு திரு. மோகன் அவர்களும், திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்களும் தமிழகத்தின் அரசியலிலே இன்னும் தீவிரப் பங்கைச் செலுத்த வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். இந்தத் தீவிரத்திற்கே இந்த நாடு இந்தப் பாடுபட்டு,

[திரு. கே. எ. வகாப்]

[1973 மார்ச் 12]

சீரழிந்து இருக்கும் நிலையில் அரசியலிலே இங்கே இன்னும் தீவிரத்தைச் செலுத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் காங்கிரசைச் சேர்ந்தவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், பொருளாதாரத் துறையிலே, வறுமையை ஒழிக்கின்ற முறையிலே தொழில் துறையிலே அவர்களுடைய கண்கள், அவர்களுடைய அக்கறை தமிழகத்தின்பால் திரும்ப வேண்டுமென்று ஒரு தீர்மானத்தைப் போட வேண்டுமென்று அம்மையார் அவர்களின் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆகவே, தமிழகத்திற்கு வரும் தொழில் வளத்தைத் தடுக்காமல் இருக்க வேண்டுமென்ற அளவிலாவது அந்த முயற்சிகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சார். தொழில் வளத்தை மத்திய அமைச்சர்கள் தடுத்தார்களா? தடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசுகிறார்களா, அவர்களுடைய எண்ணம் என்ன என்று சொன்னால் பதில் கொடுத்துவிடலாம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): எதற்கெடுத்தாலும் பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் என்று சொன்னால் எப்படி? அவர்கள் பேசி முடித்த பிறகு கிளாரிபிகேஷன் வேண்டுமென்றால் கேளுங்கள். இது பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் இல்லை.

திரு. கே. எ. வகாப்: தடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று விளக்கமாகக் கூறுவிட்டாலும், அப்படிப்பட்ட செயல்களில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்குச் சில ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. இதை அம்மையார் அவர்களிடம் தனியாகச் சொல்வதற்குக் கூடத் தயாராக இருக்கிறேன் என்ற அளவிற்கு இந்தப் பிரச்சினையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தமிழகத்திலே இருக்கின்ற கைவினைப் பொருள்களைப் பற்றிப் பேச வேண்டியிருக்கிறது. ஏனென்றால், நானே பாய் முடைவோர், சங்கத்தின் தலைவராக இருப்பதால், அவர்களுடைய வளர்ச்சியிலே, முன்னேற்றத்திலே, பல்லாயிரக் கணக்கான அந்த ஏழை மக்களின் வாழ்க்கை வசதியிலே அக்கறை கொண்டவன் என்பதால் அதைப் பற்றிச் சொல்வதற்கு ஆசைப் படுகிறேன். அதற்காகத் தனியாகக் கழகம் போன்ற ஒன்றை நிறுவினால் நல்லமுறையிலே அது செயல்படும். கழகம் என்ற

1973 மார்ச் 12]

[திரு. கே. ஏ. வகாப்]

உடனேயே அம்மையார் அவர்களுக்குக் கோபம் வந்து, எத்தனையோ வாரியங்களை, கழகங்களை ஏற்படுத்திச் சரியாக நடத்தவில்லை என்று சொல்வார். நிச்சயமாகச் சொல்கிறேன், மாணவாரி மழையினால் பயிர் பயிராகிறது என்றாலும், உண்மையில் வரப்பு ஏற்படுத்தி வேலி போட்டு பயிரை எப்படி வளர்க்கிறோமோ அந்த முறையிலேதான் கார்ப்பரேஷன்கள். கழகங்கள், வாரியங்கள் என்பன, நம்முடைய சிந்தனையை ஒருமுகப்படுத்தி வளர்ச்சியை அதிகப்படுத்த உதவும் என்ற அடிப்படையிலே கூறுகிறேன். 'ஹேண்டி கிராஃப்ட்ஸ்' போட்டு என்றோ அல்லது கார்ப்பரேஷன் என்றோ ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்படியேற்படுத்தும் நிறுவனத்திலே கைவினைப் பொருள்களைக் கலை நுணுக்கத்தோடு செய்யக்கூடியவர்கள் பங்கேற்கின்ற சூழ்நிலை இருக்க வேண்டும். கைவினைப் பொருள்கள் கழகம் என்று ஏற்படுத்திவிட்டு வேறு தொழில் செய்பவர்களை, பருத்தி அல்லது வேறு துறையிலே ஈடுபட்டிருப்பவர்களை அங்கத்தினர்களாகவோ அல்லது தலைவராகவோ போட்டு கழகத்தின் உண்மையான காரணத்தைக் கெடுக்காத முறையிலே நல்லமுறையிலே கைவினைத் துறையிலே அக்கறையுள்ளவர்கள் ஈடுபடுகின்ற நிலையில் கழகத்தை ஏற்படுத்தினால் இந்தத் தமிழகத்தின் அரும்பெரும் சிற்பங்களை, சித்திரங்களை, கைவினைப் பொருள்களை உலகெங்கும் விற்கின்ற ஒரு நல்ல நிலையினை உருவாக்க முடியும். அதனை அந்த அளவில் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, முக்கியமான ஒன்றைப் பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டினுடைய தோல் வாணிகத்தைப் பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். நம்முடைய நாட்டின் பொன் முட்டையிடும் வாத்நாக தோல் வாணிகம் இருக்கிறது. அந்த பொன்முட்டையிடும் வாத்நாக கழுத்தை நெறிக்கும் அளவில் மத்திய அரசு சில சட்ட திட்டங்களைக் கொண்டுவர முயன்று கொண்டிருக்கிறது. எனவே, தமிழக அரசு இந்தத் தொழிலுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க முன் வந்து மாண்புமிகு தொழிலமைச்சரவர்கள் அகைப்பற்றி அக்கறையோடு மத்திய அரசோடு பேசிக்கொண்டு வருகிறார்கள். முதலமைச்சரவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள், என்றாலும் கூட, இதில் பல்லாயிரக்கணக்கான ஏழை மக்கள் வாடிக்கையை இழக்கக்கூடிய பிரச்னைகள் இருக்கின்றன. அது மட்டுமல்ல, இந்த நாட்டிற்குக் கிடைக்கும் வெளிநாட்டு அந்நியச் செலாவணி இழப்பு ஏற்படக்கூடிய நிலையும் இருக்கிறது.

[திரு. கே. எ. வகாப்]

[1973 மார்ச் 12]

இந்தத் தோல் உற்பத்தித் துறையிலே இந்த நாட்டிலே ஒரு சில 'மெக்கனைஸ்ட்', இயந்திரத் தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. ஆனால் அரிசன ஏழை மக்களுக்கு என்னென்ன வசதிகளைச் செய்ய வேண்டுமோ அதற்காக இந்த அரசாங்கம் செய்து வரும் நேரத்தில், அதைக்கெடுக்கும் விதத்தில் மத்திய அரசு ஒரு சட்டத்தை இயற்றி, அவர்களின் மூலம் இந்த நாட்டின் தோல் ஏற்றுமதியைச் செய்ய வேண்டுமென்ற கட்டுப்பாடுகளை விதித்தால் நிச்சயமாகத் தோல் தொழில் பாதிக்கப்படும். அதனால் பல்லாயிரக்கணக்கான தோல் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். எனவே அவர்கள் பாதிக்கப்படாத அளவிலே, அந்தத் தொழில் பாதிக்கப்படாத வகையிலே அதன் வளர்ச்சிக்கும், முன்னேற்றத்திற்கும் நல்ல விதத்திலே மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சரவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது வேலூரில் ஒரு சர்க்கரை ஆலை துவங்கப் போகிறார்கள். அதைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்தச் சர்க்கரை ஆலைக்கு வெளியிலிருந்தும் பங்குத் தொகை வசூலிக்கப்படுகின்ற நேரத்தில், அரசாங்கமும் ரூ. 22 லட்சம் உடனடியாகக் கொடுத்து—வேலூர் சர்க்கரை ஆலை—அந்த ஆலை என்னுடைய தொகுதியில் துவக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தால்—அந்த ஆலையின் மூலமாக இந்த நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற சர்க்கரைப் பற்றாக்குறையைப் போக்குவதற்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். "சிட்கோ, டான்சி"—போன்ற நிறுவனங்கள் செயல்படுகின்ற விதத்தின் மூலம் நல்ல முறையில் கிராமப்புறங்களில் எல்லாம் தொழில்கள் ஏற்படுகின்ற வசதியை ஏற்படுத்தி கிராமங்களிலிருக்கின்ற சாதாரண பாமர ஏழை எளிய மக்களும் கூட கூடனைப் பெற்றுக்கொண்டு போகின்ற நல்லதொரு சூழ்நிலையின் மூலமாக அதிகமாகத் தொழில் வளர்ச்சிக்கு உதவிகளை மேலும் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை நிறைவு செய்துகொள்கிறேன்.

* திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : தலைவரவர்களே, தொழிலமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள பிரேரணைகளை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்கிறேன். காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த முன்னாள் அமைச்சர் திருமதி ஜோதி அம்மாள்

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [1973 மார்ச் 12]

பேசுகின்ற சமயத்தில் தொழில்களுக்கு லைசென்ஸ் கிடைப்பதில் மத்திய அரசாங்கம் குறுக்கீடாக இருந்தால் இந்த மாநில அரசாங்கமே அதற்கான அனுமதியைக் கொடுத்துவிட்டு, மேற் கொண்டு அவைகளை மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி ரேடிபிகேஷன் செய்து கொள்ளலாம் என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். அதற்காகப் பாராட்டுகின்றேன்.

இன்றைய தினம் தொழில்கள் ஆரம்பிப்பதற்கு மிக மிகத் தேவையானது லைசன்சுகள் மட்டுமல்ல; மாநிலத்திலே இருக்கக் கூடிய தொழிலாளர்களுடைய நிலை, அரசாங்கத்தின் கொள்கை, பணம் முதலீடு செய்வது, அரசாங்கம் அளிக்கக் கூடிய உதவிகள், அத்தனையும் நம்முடைய தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் அதிகமான தொழில்கள் வளர மூல காரணங்கள். முன்பெல்லாம், தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டுமானால், முதலில் லைசன்ஸ் வாங்குவதே மிகப் பெரிய கிரமமான காரியம். அத்தோடு மட்டுமல்ல, லெட்டர் ஆப் இண்டண்ட் கிடைப்பதற்கும், மூலதனம் எழுப்புவதற்கும் படுகின்ற பாட்டினைச் சொல்லி முடியாது. அகையால்தான் தமிழகத்திலே அதிகமாகத் தொழில்கள் வளர வில்லை.

தி.மு.க. ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகு நிறையத் தொழில்கள்—தனியார் முயற்சியேயும் சரி, அரசு முயற்சியிலேயும், கூட்டுறவு—ஜாயிண்ட் செக்டாரிலும் சரி—ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. என்றாலும் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், “இன்வெஸ்ட்மெண்ட் கிளாமேட்” இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். முன்னாள் ரிசர்வ் பாங்கு கவர்னர் எச். வி. ஜயங்கார் இப்படிப்பட்ட கருத்துக்களைச் சொல்லிவிட்டதன் காரணத்தால், அதை உண்மை என்று நம்பினார்கள். தமிழகத்தில் தொழில் வளர நல்ல நிலைமை இல்லை என்று அவர் சொன்னதற்குப் பிறகுதான். தாதுக்குடியில்—1974 கோடியில் என்று இன்றையதினம் சொல்லப்படக் கூடிய—மிகப் பெரிய உரத் தொழிற்சாலை வந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் பல்வேறு வகைத் தொழிற்சாலைகளை அமைச்சரவர்கள் பட்டியலில் கூடக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

தமிழகத்தில் கொடில் வளர்ச்சி குறைந்து விட்டது என்று சொல்லப்படுகின்ற குற்றச்சாட்டில் அகாசமேதுவில்லை என்பதுதான் நமது அமைச்சரவர்களின் அறிக்கையின் மூலம்

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [1973 மார்ச் 12]

அறியக் கிடைக்கின்றது. நம்முடைய தமிழகத்தில் தொழிலாளர்கள் தங்களின் நிலைமைகளைச் சற்றே திருத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசியல் காரணமாக அரசாங்கத்தை எதிர்க்கக் கூடியவர்கள் தங்களைப் போன்ற சகோதரர்கள் வேலை ஏதுமில்லாமல் வெளியே இருக்கின்றவர்களுக்கு அறியாயம் செய்கிறார்கள் என்று தான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏதோ ஒரு வேலையில் சேர்ந்துவிட்ட பிறகு, ரூ. 200, 300 என்று சம்பளம் கிடைக்கக் கூடிய நிலையில், ரூ. 400 வேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில், ரூ. 50 கூடக் கிடைக்காமல் பலர் வேலையில்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் வேலை கிடைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில், தொழிற் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்—அவர்கள் இடது சாரி கம்யூனிஸ்டிக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, வலது சாரி கம்யூனிஸ்டிக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி—ஒத்துழைக்க வேண்டும். வேலை கிடைத்ததற்குப் பிறகு, தான் சம்பளம். தொழில் ஆரம்பிக்கப் பட்ட பிறகு தான் தொழிற் சங்கங்கள். அதற்கு முன்னால் அல்ல. ஆகவே, தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் தயவு செய்து இவற்றைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று. மின்சாரம் கிடைப்பது மற்ற மாநிலங்களிலும் சஷ்டமாகத்தான் இருக்கிறது. பஞ்சாபிலும், ஹரியானாவிலும் மின்சாரப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. ஆனால், தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையிலும், தொழில்கள் ஆரம்பிப்பதற்கு எவ்வளவு மின்சாரம் தேவை என்றாலும் அதைக் கொடுப்பதற்கு தமிழக அரசு தயாராக இருக்கிறது.

திரு. எஸ். வமவேலு : தலைவரவர்களே, பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். கனம் அங்கத்தினர் கிருஷ்ணமூர்த்தி வலது சாரி கம்யூனிஸ்டிக் கட்சி என்று சொல்கிறார்கள். அதனுடைய பெயர் இந்திய கம்யூனிஸ்டிக் கட்சி என்பதாகும்.

* திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : தலைவரவர்களே, திருத்திக்கொள்கிறேன். இந்திய கம்யூனிஸ்டிக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி—இந்திய தேசிய தொழிற் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் எங்கச் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும்—அவர்கள் கம்பெனி பாரத்தில்

1973 மார்ச் 12] [திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

உறுப்பினர்களாக இருந்து செயற்பட்டு வரும் அகில உலக இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களானாலும், தொழில்கள் வளர வேண்டுமென்ற முறையில் அந்தத் தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் சங்கங்களை நடத்த வேண்டும். வங்காளத்தில் என்ன நடைபெறுகிறதென்றால், அங்கே முதலாளிகளை மாத்திரமல்ல, தொழிலாளர்களையும் கூட பூஷ்வா என்று சொல்கிறார்கள், காரணம் வேலை இல்லாமல் இருக்கின்றவர்கள் ரூ. 300 சம்பளம் வாங்குகின்றவரைப் பார்த்து தங்கள் உரிமை பாதிக்கப்படுகிறது—வேலை கிடைக்கவில்லை—ஆகவே, வேலையில் உள்ளவர்களையும் பூஷ்வா என்று சொல்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால், இங்கே அனெம்ப்ளாய்ட் கிராஜுவேட்ஸ்—வொர்க்கர்ஸ் இருக்கிறார்கள். நான் சொல்வதைக் குறைவாகச் சொல்வதாக எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. மேலும் பல தொழில்கள் வளர தொழிற்சங்கங்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்றுதான் சொல்லுகின்றேன். மின்சாரப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. இரண்டு, மூன்று மாதங்களில் அது குறைந்துவிடக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அந்த முறையில் தமிழ் நாட்டில் குறைபாடு இல்லை. ஆகவே, இன்றைய தினம், டிட்கோ, சிட்கோ, ஸ்மால் இண்டஸ்ட்ரியல் டெவலப்மெண்ட் கார்ப்பரேஷன்—ஆகிய அத்தனையும் சேர்ந்து தொழில் அமையுங்கள், தொழில் அமையுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். மூலதனம், ஆகிய எந்தவிதமான கஷ்டமும் இல்லை என்பதைத்தான் அமைச்சரவர்களின் புள்ளி விவரங்கள் சிறந்த முறையில் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

அடுத்து, நமது அரசிலே உள்ள சில நிபந்தனைகள், சிறு தொழில்கள் ஆரம்பிப்பதற்கு எத்தனை கஷ்டங்களை—இடைபூறுகளை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன என்பதையும் சொல்லாமலிருக்க முடியாது. பஞ்சாபிலும், ஹரியானாவிலும், இருக்கின்ற தொழில் நிலையைப் பார்த்தால், ஒரு தொழிலாளி, ஒரு சிறு வீட்டிலிருந்து கொண்டு, அதற்குப் பக்கத்திலே, ஒரு கார் ஷேட்—காடிகானு போன்ற இடத்தில் பத்து, இருபது பேர்களை வைத்துக் கொண்டு, 20 எச்.பி. மோட்டார் வைத்துக் கொண்டு தொழில் உற்பத்தி செய்து, மாதம் ரூ. 1,2 லட்சம் டர்னோவர் செய்கிறான். ஆனால் இங்கே ஒரு சிறு தொழிலாளி அப்படிச் செய்ய வேண்டுமானால் பப்ளிக் ஹெல்த் சட்டம் இடையூறாக இருக்கிறது. அவர்களுக்குத் தொழில் நடத்த சட்டம் இடையூறாக இல்லை அங்கே. தொழில் நடந்தால் போதும் என்ற நிலை. ஆனால் இங்கே இருக்கிற சட்டங்கள் மிகப் பழைய சட்டங்கள்.

[திரு வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [1973 மார்ச் 12]

இங்கு ஒரு எச்.பி. அல்லது இரண்டு எச்.பி.ல் ஏதாவது மாவு அறைக்கும் இயந்திரத்தை வைத்து தொழில் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றால்கூட டிஸ்ட்ரிக்ட் ஹெல்த் ஆபீசருக்குச் சொல்ல வேண்டும். அதற்குப் பிறகு டவுன் ப்ளானிங் ஆபீசர் விடமாட்டார். ரீஜினல் டவுன் ப்ளானிங் ஆபீசில் ஜாயின்ட் டைரக்டரிடமிருந்து அனுமதி வாங்க வேண்டும். இப்படிப் பல சங்கடங்கள் இங்கு இருக்கின்றன. இவற்றுக்கெல்லாம் ஒரு ஐந்தாண்டுக் காலம் எக்ஸம்ப்ஷன் கொடுத்து விடுங்கள். பிறகு வேண்டுமென்றால் உங்களுடைய விதிமுறைகளை எல்லாம் சுண்டிப்பாக அமல் படுத்திக் கொள்ளலாம். அப்போதுதான் கிராமப் புறங்களில் சிறு சிறு தொழில்களை ஆரம்பிக்க வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது)

நான் இன்னும் பத்து நிமிடங்கள் பேச வேண்டும்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : ஒரு உறுப்பினருக்கு ஏழு நிமிடங்கள்தான். இன்னும் இரண்டு நிமிடங்களில் முடித்து விடுங்கள்.

* திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : மத்திய அரசாங்கத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். முன்பு வங்காளத்தில் பி.சி. ராய் முதலமைச்சராக இருந்தார். தமிழ்நாட்டு முதலமைச்சரும், தொழிலமைச்சரும் என்ன சொல்லுகிறார்களோ அதைத்தான் வங்கு முதலமைச்சராக இருந்த பி. சி. ராயும் அன்று சொன்னார். “என்னுடைய மாநிலத்திலே தொழில் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் லைசென்சுக்காக நான் டெல்லிக்குச் செல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. வெளிநாட்டுக் கம்பெனிகளுடன் உடன்பாடு செய்து கொள்ள வேண்டுமென்றால் மத்திய அரசாங்கத்திடம் ஓட மாட்டேன்; நான் பிரஞ்சு நாட்டோடு பேசுவேன், இத்தாலி நாட்டோடு பேசுவேன்; ஆகையால் பண்டித ஜவகர்லால் நேரு அவர்களே தலையிடாதீர்கள்” என்ற முறையில் ஒரு கன்ஸிப்ரான் டேஷன்—உள்நாட்டுப் போரையே உண்டாக்கி விட்டார்கள். இதனால் காங்கிரஸ் கட்சியில் பெரிய தகராறு ஏற்பட்டு பின்னால் ஒரு மாதிரி வளைந்து கொடுத்து அதைத் தீர்த்து வைத்தார்கள். எதிர்க் கட்சியிலே இருப்பவர்கள் நாங்கள் எதைச் செய்தாலும் அப்படிச் செய்யக் கூடாது, இப்படிச் செய்யக் கூடாது என்று

1973 மார்ச் 12] [திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

குற்றம் சாட்டுகிறார்களே தவிர, மத்திய அரசாங்கத்தின் தொழில் கொள்கை, லைசென்ஸ் கொள்கை மாநிலங்களில் தொழில் வளர உடந்தையாக இல்லை என்பது பற்றிக் குறிப்பிடுவதில்லை.

ஒரு கோடி ரூபாயில் ஒரு தொழில் துவங்க லெட்டர் ஆப் இன்டென்ட் வேண்டுமென்று ஒருவர் கேட்க வேண்டுமென்றால் ஒரு கோடி ரூபாயையும் சேர்த்து வைத்துக் கொண்டுதான் கேட்க வேண்டுமென்பதல்ல. தன்னிடத்தில் ஐயாயிரம் ரூபாயை வைத்துக் கொண்டு பப்ளிக் லிமிடெட் கம்பெனியாக மக்களிடமிருந்து ஷேர் எடுத்துக் கொள்ள முடியும். அதன் காரணமாகத் தொழிற்சாலை வரும், ஆயிரம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்படும். ஆனால் இன்று உள்ள நிலைமை என்ன? அண்மையில் மத்திய அமைச்சர் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் லெட்டர் ஆஃப் இன்டென்ட் இன்டிஸ்க்ரீமினேட்டாகக் கொடுக்கக் கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படி ஒரு புதிய பாலிசியை உருவாக்கி இருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கத்திடம் எப்படிப்பட்ட அதிகாரங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன என்று பார்க்க வேண்டும். டி.ஜி.டி.டி.இல், இன்டஸ்ட்ரியல் டெவலப்மென்ட் மினிஸ்ட்ரியில் அதிகாரங்கள் குவிந்து கொண்டிருக்கின்றன. டி.ஜி.டி.டி. போல் ரெட் லைட் போடும் இலாக்கா வேறு இல்லை. லெட்டர் ஆப் இன்டென்ட் கேட்பவர்களுக்குக் கொடுப்பது பாவம் இல்லை. 100 பேருக்குக் கொடுத்து 10 பேர் தொழிலை ஆரம்பித்தால் கூட அது வரவேற்கத்தக்கதுதான். வேண்டுமானால் ஒரு காலத்தை நிர்ணயித்துக் கொள்ளட்டும். ஒரு வருஷத்திற்குள் என்று சொல்லட்டும், அல்லது ஒரு வருஷந்தான் எக்ஸ்டன்ஷன் கொடுக்கப் படும் என்று சொல்லட்டும். அப்படி ஒரு வருஷத்திற்குள் ஆரம்பிக்கப்படாவிட்டால் ரத்தாகிவிடும் என்று போடலாம். லெட்டர் ஆப் இன்டென்ட் கொடுக்கும் முறையில் ரெட் டேப் பிசம், தடைக் கற்கள் வைத்திருக்கிறார்கள் என்றால் அதை மாநில அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளாது என்பதைத்தான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சர்க்கரை ஆலை பற்றி ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கூட்டுறவுத் துறையில் சிறந்த முறையில் சர்க்கரை ஆலைகள் செயல்படுகின்றன. இன்னும் சிறந்த முறையில் செயலாற்றுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையும் இருக்கிறது. தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் ஒரு சர்க்கரை ஆலையை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்ற

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [1973 மார்ச் 12]

யோசனை இருக்கிறது. நான் தொழிலமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்—ஒரு கோடி ரூபாய் மூலதனத்தை தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள திருக்கோவிலூர் வட்டம், கடலூர் வட்டம் விவசாயிகள் ஷேர் காபிடலாகக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். நிறையக் கரும்பு இருக்கிறது; ஆட்ட ஆலை இல்லை. ஆகவே, அங்கு சர்க்கரை ஆலையை ஆரம்பிக்க முயற்சிக்கிற மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த அளவோடு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எம். சுரேந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, இங்கு தொழிலமைச்சர் அவர்கள் வைத்திருக்கின்ற கோரிக்கைகள் சம்பந்தமாக இரண்டொரு விவரங்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இங்கு அமைச்சர் அவர்கள் பல விளக்கமான சிறு வெளியீடுகளை எல்லாம் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். இது மிகவும் வரவேற்கக் கூடிய ஒன்றுதான். உறுப்பினர்கள் அனைவரும் சரியாகப் புரிந்து கொள்வதற்கான வாய்ப்பை உண்டாக்கித் தருவது தேவையான ஒன்றுதான்.

அந்த வகையில் நான் பார்க்கின்றபோது இந்த மாநிலத்திலே தொழில்கள் எண்ணிக்கையிலே அதிகப்பட வேண்டுமென்பதிலே அமைச்சர் அவர்கள் மிகுந்த அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று அறிகிறேன். ஆனால் தொழில்கள் சம்பந்தமான பயனைப் பற்றி மதிப்பிட வேண்டுமென்றால் தொழில்களின் எண்ணிக்கையை விட அதனால் ஏற்படுகின்ற பயன் என்ன என்று தான் பிரதானமாகப் பார்க்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய மாநிலத்திலே இன்றைக்கு இருக்கின்ற பெரும் பிரச்சினை வேலை இல்லாதோர் பிரச்சினையாகும். அப்படி வேலை இல்லாதவர்கள் எவ்வளவு தூரம் அந்தத் தொழில்களில் ஈடுபடுவதற்கு வாய்ப்பளிக்கின்ற தொழில்களாக அவை இருக்கின்றன என்று ஆராய வேண்டியது மிக அத்தியாவசியமான ஒன்றாகும்.

பெரும் மூலதனங்களைப் போட்டால் மட்டும் போதாது. அதிலே உண்டாகின்ற உற்பத்தியை மட்டும் கணக்கில் கொண்டு தொழில்களை மதிப்பிடக் கூடாது. அந்த உற்பத்தியானது

1973 மார்ச் 12] திரு. எம். சரேந்திரன்]

உடனடியாக மாநிலத்தில் இருக்கும் மக்களுக்கு என்ன பயனை அளிக்கப் போகிறது, எவ்வளவு தூரம் உபயோகப்பட்டுப் போகிறது என்பதும் கணக்கிடப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். அந்த முறையில் பார்க்கும்போது இப்போது சொல்லப்பட்டிருக்கும் தொழில்களில் ஒன்றிரண்டு உற்பத்தியை ஆரம்பித்திருக்கிறதே தவிர, மற்றவை எல்லாம் வருங்காலத் திட்டங்களாகத்தான் இருக்கின்றன. இதிலே தொழிலாளர்களும் மிகக் குறைந்த விகிதாசாரத்திலேதான் சேர்க்கப்படுவார்கள் என்று கணக்கில் இருந்து புரிகிற உண்மையாகும். இன்றைய மாநிலத் தேவைகளை நிறைவேற்றுகின்ற வகையில் தொழில்கள் அமையாமல் எண்ணிக்கையில் அதிகமான தொழில்கள் என்ற முறையில்தான் அமைந்திருக்கின்றனவே தவிர, மாநிலத்திற்குத் தேவைப்படுகின்ற முறையில், உபயோகப்படக் கூடிய முறையில் அமையவில்லை என்பதை முதலிலே இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தாற்போல் பல தொழில்களைக் கூட்டு முறையில் ஆரம்பிப்பது என்ற பெருமுயற்சியை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கான முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அரசாங்கம் பெரும் பணத்தை முதலீடு செய்கிறது, நிலம், மின்சாரம், தண்ணீர் இதர வசதிகள் எல்லாவற்றையும் தருவது என்ற முறையில் தொழில்களை ஊக்கப்படுவது என்ற பெயரால் தனிப்பட்டவர்களுக்குச் செய்யும் சலுகையாகத்தான் இருக்கிறதே தவிர வேறல்ல. இன்றைக்கு இருக்கும் நிலைமையில் ஒவ்வொரு தொழிலையும் நாம் தேசிய மயமாக்க வேண்டுமென்ற கோணத்தில் சிந்திக்கின்ற காலகட்டம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. பழைய காலம் என்றால் இதை மிகவும் சரியானது என்று எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்வார்கள். இன்றைய கால கட்டத்தில் ஒரு சில முதலாளிகளுக்கு வசதிகளையும், வாய்ப்புகளையும் உண்டாக்கித் தருவதாகத்தான், மக்களுடைய வரிப் பணத்தில் அவர்களுக்குப் பெரும் தொகையை அளிப்பதாகத்தான் ஆகுமே தவிர வேறல்ல.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

இப்போது கூட ஒரு தொழிற்சாலையைத் தேசிய மயமாக்கி விட்டதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சரியான முறையில் அதை அறிவிக்கவில்லை என்று ஏற்கனவே இங்கு சொல்லியிருக்கிறேன். தேசிய மயமாக்குவது என்ற முறையில் ஒரு தெளிவான கொள்கை ரீதியான கண்ணோட்டம் இருக்கிறதா? அது இந்த

[திரு. எம். சுரேந்திரன்] [1973 மார்ச் 12]

அரசுக்கு இல்லை என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தேசிய மயமாக்குவது என்பது மக்களின் நன்மைக்காக, மக்களுக்கு வசதிகளை உண்டாக்குவதற்காகச் செய்யப்படுகிற ஒரு காரியமாக இருக்கலாம் அல்லது அதிலே உண்டாகக் கூடிய உற்பத்தியானது மக்களுடைய அன்றாடத் தேவைகளுக்குப் பயன்படுகின்ற வகையில் இருக்கலாம். அது மற்றத் தொழிற்சாலைகளுக்கு மூலப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்து கொடுக்கின்ற ஒன்றாகவும் அமையலாம். மக்களுடைய சவுகரியத்திற்காக எடுத்துக் கொள்கிற தொழிலாக டிரான்ஸ்போர்ட் தேசிய மயமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் முறையாகச் செய்யப்படவில்லை என்று ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன். அடுத்தபடியாக எடுக்கப்பட வேண்டியது நூல் உற்பத்தி செய்கின்ற தொழிற்சாலை. இன்றைக்கு மற்றவற்றை விட இது எவ்வளவு முக்கியமானது, தேவையானது, அவசியமானது என்பதை நாம் உணர்ந்திருக்கிறோம்.

நூல் பற்றாக்குறை ஏற்படும்போது அல்லது நாட்டில் அதற்கான தேவை அதிகமாகும்போது விலை அதிகமாகி அதைப் பயன்படுத்துகிறவர்கள் துன்பத்திற்குள்ளாகக் கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அப்படி ஒரு நிலையை அந்தத் தொழிலைக் கையில் வைத்திருப்பவர்கள் ஏற்படுத்துவது தவறானது, இந்தக் காலக் கட்டத்திற்கு ஒவ்வாதது. எனவே நூல் உற்பத்தி செய்கிற எல்லாத் தொழிற்சாலைகளையும் தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்பதை அரசாங்கம் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளாததுபற்றி நான் வேதனைப்படுகிறேன்.

சர்க்கரைத் தொழிலை எடுத்துக் கொண்டால், கரும்பு உற்பத்தி செய்து தருகிறவர்களுக்கு அதற்குப் பொருத்தமான விலை வரவில்லை என்ற புகார் இருக்கிறது. மூன்பு இருந்ததைப் போல் இன்று சர்க்கரையைப் பார்ப்பதில்லை. இன்று அது உணவுப் பொருளாக மாறிவிட்டது. சர்க்கரை இன்று சாதாரண மக்களுக்கு கிடைக்காத மறையில் அதை லாபத்திற்காகப் பயன்படுத்துகிற ஒரு தொழிலாக அது இன்று அமைந்துவிட்டது என்பதை நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். இதுபோன்ற தொழில்களை தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்ற ஒரு கொள்கையை வகுத்துக் கொள்ளாமல் ஒரு பெரிய தொழிற்சாலைகளை எடுத்துக்

1973 மார்ச் 12] [திரு. எம். சுரேந்திரன்]

கொள்வது என்று வந்திருக்கிற நிலையைப் பார்க்கும்போது இந்த அரசாங்கத்திற்கு தேசியமயமாக்குவது சம்பந்தமாக முறையான கொள்கை, ஒரு தெளிவான கண்ணோட்டம், ஒரு தெளிவான அப்ரோச் இல்லை என்றுதான் நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தாற்போல், நெசவுத் தொழிலை எடுத்துக் கொள்வோம். நெசவுத் தொழிலாளர்களை எடுத்துக் கொண்டால், நூல் விலை அதிகமாகப் போய்விட்டது என்ற புகார் ஏற்பட்டு அது சம்பந்தமான கிளர்ச்சிகளில் ஈடுபட்டு பலர் சிறை சென்றநிலையில் இந்திலை இன்றும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்தச் சபையில் முன்பு ஒரு நாள் ஒரு அவசரப் பிரேரணை கொண்டு வந்து பேசியபோது அப்போது அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். “எங்களால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை, மத்திய அரசிலிருந்து நூல் முழுவதையும் நாங்களே கொள்முதல் செய்வதற்கான அதிகாரங்களைத் தந்து விநியோகம் செய்வதற்கான அதிகாரங்களைத் தந்தால் அதைச் சமாளிக்க முடியும்” என்று சொன்னார்கள். அதோடு நிற்காமல், “மெம்பர் அவர்கள், மத்திய அரசு அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய முயற்சிக்க வேண்டும்” என்று கூறினார்கள். ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது இப்போது மத்திய அரசு பற்றி மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் இங்கு கூறினார்கள். இந்த மாநிலத்திற்குத் தேவையான அதிகாரங்களைத் தந்து, தேவையான லைசென்ஸ்களை உடனடியாக வழங்குவது இல்லை என்ற கருத்தைக் கூறினார்கள்.

இப்போது நூலுக்குப் பெரும் நெருக்கடி ஏற்பட்டவுடன் நூல் முழுவதையும் கொள்முதல் செய்யவும், அதை விநியோகம் செய்வதற்குமான அதிகாரங்களை மாநில அரசாங்கத்திற்குத் தந்திருக்கிற ஒரு நிலைமை இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிறது. நேற்று கூட வர்த்தகத் துறை அமைச்சர் திரு. ஜார்ஜ் அவர்களுடன் பேசிக் கொண்டிருந்தேன். அவர்கள் இங்கே தொழில் அமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்துப் பேசியதாகவும் சொன்னார்கள். நீங்கள் அதை வரவேற்றிருக்கிறீர்கள், பாராட்டியிருக்கிறீர்கள் என்று கூட அவர்கள் சொன்னார்கள். தேவையான நூல் கொள்முதல் செய்ய, விநியோகிக்க நமக்கு அதிகாரங்கள் தரப்பட்டிருக்கின்றன என்ற செய்தியையும் அவர்கள் கூறினார்கள். எனவே, வருங்காலத்திலாவது இதில் சிரமம் இல்லாமலிருக்க வேண்டும்.

[திரு. எம். சுரேந்திரன்] [1973 மார்ச் 12]

நூல் உற்பத்தி செய்கிற தொழிற்சாலைகளை நாம் எடுத்துக் கொள்வதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோன்று நெசவுத் தொழில்; அதுபற்றி நான் ஏற்கனவே கூறியிருக்கிறேன். அதற்காக ஒரு கமிட்டி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் ரிப்போர்ட் அரசாங்கத்திற்கு வந்திருப்பதாகத் தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. அந்தக் கமிட்டி ரிப்போர்ட் எப்படியிருந்தாலும் இங்கு நூல் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இனிமேல் நூல் கிடைத்ததற்குப் பின்னால் துணி தேங்கி அதை விற்க முடியவில்லை என்ற குரல் மறுபடியும் கிளம்பக்கூடும்.

எனவே, துணி விற்பதற்கான ஒரு யோசனையைக் கூற விரும்புகிறேன். கைத்தறித் துணிகளைச் சாதாரண மக்கள் பயன்படுத்துகிறார்கள். எனவே சாதாரண மக்கள் அதைப் பயன்படுத்தத் தக்க முறையில் அந்தத் துணிகள் சந்தைக்குச் சென்று சேர வேண்டும். அப்படிச் சந்தைக்குச் செல்வதற்கு இப்போது சில முறைகள் கையாளப்படுகின்றன. அது போதுமானதல்ல. எல்லாவித ரகத் துணிகளையும் வைத்து, தலைச்சுமையில் துணிகளை விற்பதற்கான ஏற்பாட்டினைச் செய்ய வேண்டும். இப்படிச் செய்தால் துணிகள் முழுவதையுமே இந்த மாநிலத்திலேயே விற்பனை செய்வதற்குரிய வாய்ப்பு ஏற்படும்.

இன்னொன்று. தொழிலாளர்கள் தகராறு செய்கிறார்கள் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதுபற்றி ஒரு வார்த்தை கூற விரும்புகிறேன். தொழிலாளர்கள் எவ்வளவு பிரதானமானவர்கள் என்பதை மூலதனம் போட்டிருக்கிற முதலாளிகள் உணரவில்லை என்ற உண்மையை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். தொழில் வளர்ச்சிக்கு மூலதனம் எவ்வளவு பிரதானமானதோ அதே போன்று தொழிலாளர்களின் உழைப்பும் அந்த அளவிற்குப் பிரதானமானதுதான். அந்தக் கண்ணோட்டம் எங்கு இருக்கிறதோ அங்கு தொழில் தகராறு ஏற்படாது. அந்தக் கண்ணோட்டம் இல்லாமல் மூலதனம்தான் பிரதானமானது, மூலதனம் போட்டிருக்கிற தாங்கள்தான் உரிமையாளர்கள், தாங்கள்தான் யஜமானர்கள், தொழிலாளர்கள் தங்களுக்கு அடிமைகளாக நடக்க வேண்டியவர்கள் என்ற உணர்வு எங்கு இருக்கிறதோ அங்குதான் தகராறுகளும், சண்டைகளும்

1973 மார்ச் 12] [திரு. எம். சுரேந்திரன்]

ஏற்படுகின்றன. விதிகள் இருக்கின்றன, சட்டங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன, அவைகளுக்கு உட்பட்டுத்தான் நடக்க வேண்டுமென்று எல்லோரும் விரும்புகிறார்கள். அந்த விருப்பத்தை நிறைவேற்ற எல்லோரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : என்னுடைய ஆலோசனை எல்லாம், மேற்கு வங்காளத்தில் இதுபோன்ற தகராறுகள் நடந்து கொண்டிருந்தபோது தினம் ஒவ்வொரு ஆலையாக மூடி மூடி எல்லா ஆலைகளும் மூடப்பட்ட நிலை இருந்தது. ஆகவே அந்த மாநிலத்தில் யாரும் தொழில்கள் ஆரம்பிக்க வெளியிடங்களிலிருந்து செல்லவில்லை. அங்குள்ள தொழில்கள் எல்லாம் வெளியே வந்துவிட்டன. தொழில்கள் வந்தபிறகுதான் தொழிலாளர்களின் நன்மை வருகிறது. முட்டையிட்ட பிறகுதான் குஞ்சு, குஞ்சு முதலா அல்லது முட்டை முதலா?

* திரு. எம். சுரேந்திரன் : உதாரணம் அழகாக இருக்கிறது. ஆனால் நம்முடைய மாநிலத்தில் தொழிலாளர்கள் சம்பளம் இருந்ததற்கும் மேற்கு வங்காளத்தில் தொழிலாளர்கள் சம்பளம் இருந்ததற்கும் அன்றைய நிலையில் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் அங்கு தொழிலாளர்கள் போராடியது, சண்டை போட்டது, எதிர்த்து நின்றது சரியானது என்ற முடிவுக்கு நாம் வரவேண்டிய அவசியம் ஏற்படும். இங்குள்ள தொழிலாளர்களை எடுத்துக் கொண்டால், ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையிலும் இன்று பல தொழிற்சங்கங்கள் இருக்கின்றன. ஒரே சங்கம் என்றிருந்த போது எந்த நேரத்தில் வேண்டுமானாலும் வேலைநிறுத்தம் செய்ய லாம். ஆனால் அம்மாதிரி இன்று வேலைநிறுத்தம் செய்ய முடியாது. இன்று தொழிற்சங்கங்கள் பார்க்கையின் செய்யக் கூடிய அளவிற்குக் கூட அந்தஸ்தில்லாமல் இருக்கக்கூடிய நிலை யில் உள்ளன. எனவே பழைய காலத்தில் இருந்ததை கருத்தில் கொண்டு இன்று பேசுவது சரியானதல்ல. மூலதனம் போட்ட வர்களும், தொழிலாளர்களும் நல்லமுறையில் ஒத்துழைக்க வேண்டும். தொழில் வளர்ச்சிக்கு இரண்டு பேர்களும் பிரதான மானவர்கள் என்ற உணர்வு எங்கு ஏற்படுகிறதோ அங்கு தகராறு இருக்காது. இதை முதலாளிகளுக்கு அரசாங்கம் மூலம் அறிவிக்க வேண்டும். முதலாளிகள் தக்க முறையில் நடந்து கொள்வதற்கு அரசாங்கம் ஆலோசனைகள் கூற வேண்டும். அப்படி அவர்கள் தக்க முறையில் நடந்து கொள்ளவில்லை என்றால் அவர்கள்

[திரு. எம். சுரேந்திரன்] [1973 மார்ச் 12]

மீது அரசாங்கம் நடவடிக்கைகள் எடுக்கத் தயாராயிருக்க வேண்டும்.

இன்று தொழிலாளர்கள் ஒரு வேலைநிறுத்தம் செய்வதற்கான முயற்சிகளைச் செய்தார்கள் என்ற ஒரே காரணத்திற்காகத் தொழிற்சாலைக்கு உள்ளேயே போலீஸ் அனுப்பப்பட்டு தொழிற்சாலைக்குள்ளேயே அவர்களைக் கைது செய்யக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளது. எனவே, எங்கே கோளாறு முயற்சிகளைச் செய்ய வேண்டும். இன்று மற்ற மாநிலங்களை விட பட்டிநுக்கிறது என்று புள்ளி விவரங்கள் கூறுகின்றன. ஏன் நம் மாநிலத்தில்தான் அதிகப்படியாக உழைப்புச் சக்தி சேதப் இப்படி ஏற்பட்டுள்ளது? முதலாளிகள் காரணமாக இருக்கலாம் அல்லது தொழிலாளர்கள் காரணமாக இருக்கலாம், அல்லது இரண்டு பேருமே காரணமாக இருக்கலாம், அதல்லாமல் அரசியல் காரணங்களும் இருக்கலாம். யார் காரணம் என்று சரிவர ஆராயப்பட்டு நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும்.

இப்போது நெசவுத் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமான பிரச்னைக்கு ஒரு முடிவு ஏற்பட்டதற்குப் பின்னால் அவர்களைச் சிறையில் வைத்திருக்க வேண்டுமென்பதோ அல்லது ஒரு பஸ் ஏறிந்து விட்டது என்பதால் அவர்களுக்குத் தண்டனை அளிக்க வேண்டும் என்றோ அல்லது நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற அவசியமோ இல்லை என்று கூறி கைது செய்யப்பட்டுள்ள அல்லது வழக்கு தொடரப்பட்டுள்ள எல்லா நெசவுத் தொழிலாளர்களையும் உடனடியாக விடுதலை செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு, வருகிற நூலை முறையாக விநியோகம் செய்வதற்குத் தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்

3. அறிவிப்புகள் (தொடர்ச்சி).

(ஆ) திரு. கே. ஏ. மதியழகன் அவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள இடம் குறித்து.

MR. DEPUTY SPEAKER : I have to make an announcement to the House. On further consideration in the light of the points of order raised in the House to-day, and in consideration of the established practice, under Rule 62 of the Tamil Nadu Legislative Assembly Rules, I revise the previous order, and allot to Thiru K. A. Mathialagan, Seat No. 135 in Block No. IV.

1973 மார்ச் 12]

5. 1973-74-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள்மீது
வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

* திரு. கி. ஜெயராமன் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, தொழில் அமைச்சர் மாண்புமிகு மாதவன் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற தொழில் மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இன்று காலையில் வந்த நவசக்தி பேப்பரில் “ஆலயக் கலசம் போல் விளங்கும் ஆலைகள் வளர்ச்சி” என்ற சிறப்புக் கட்டுரை வந்திருக்கிறது. தொழில் மானியக் கோரிக்கையை அவர்கள் ஆதரிப்பதுபோல் இன்று எழுதியிருக்கிறார்கள். நான் அதற்காக நன்றி செலுத்திக் கொள்கிறேன். தொழில் தமிழகத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சில் வளர்ந்து இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை உண்மையிலேயே நடுநிலை நோக்கேடு பார்க்கப் போனால் நன்கு விளங்கும்.

இண்டஸ்டிரியல் டெவலப்மெண்ட் பாங்க் ஆப் இந்தியா என்ற அகில இந்திய ரீதியில் தொழிலுக்கு மூலதனம் கொடுக்கிற நிறுவனம் நம்முடைய தமிழகத்திற்கு இந்தியாவிலே இரண்டாவது ஸ்தானத்தைக் கொடுத்து ஏறத்தாழ 1,43,00,000 ரூபாயை Actuals disbursed என்ற தலைப்பில் தொழிலுக்கு முதலிடம் கொடுத்து ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதுபோல் நம்முடைய மாநிலத் தொழில் நிறுவனங்கள் எல்லாம் அதிக உதவித் தொகையைக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். இப்படித் தொழில்கள் நன்றாக வளர்ந்து வருகிறது. அதோடு, தமிழ் நாட்டில் விவசாயத்திற்கு அடுத்தாற்போல தொழிலுக்குத்தான் அதிக அக்கறை, அதிக மின்சக்தி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, என்பதையும் காண்கிறோம். பீகார் மாநில அமைச்சர் ரமேஷ் ஜா அவர்கள் அதைப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். மற்ற மாநிலங்களைக் காட்டிலும் இங்கேதான் பல்வேறு வகைகளில் தொழில் முன்னேற்றத்திற்கு அதிக உதவித் தொகை கொடுக்கப்பட்டுள்ளது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சிறு தொழில்கள் மற்ற மாநிலங்களைக் காட்டிலும் வெகுவேகமாக தமிழ்நாட்டில் தான் முன்னேறி வருகிறது என்பதையும் எல்லோரும் ஆண்டுதோறும் எடுத்துச் சொல்லி வருகிறார்கள்.

ரூரல் இண்டஸ்டிரியல் பிராஜெக்ட் என்ற திட்டத்தின் மூலமாக, அகில இந்தியத் திட்டமாக இருந்தாலும் கூட—இதுவரையில்

[திரு. கி. ஜெயராமன்] [1973 மார்ச் 12]

1 லட்சம் ரூபாய்கள் பலருக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வந்தாலும், சமீபத்தில் நம்முடைய சர்க்கார் சாதாரணமாக உள்ள சிறிய தொழிற்சாலைகளுக்கு எல்லாம் தொழில் முதலீடு செய்கிற முறையில் ரூ. 25 ஆயிரம் ரூபாய்க்குக் கோரிக்கை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இது ஒரு வகையில் சாதாரண தொழில் அதிபர்களுக்கு, சிறிய முதலாளிகளுக்கு, சிறிய தொழில் செய்கிறவர்களுக்கு நிச்சயமாக உதவி செய்யும் என்று நம்புகிறேன்.

இங்கே நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஜோதி வெங்கடாசலம் அவர்கள் 'மின்விசைத் தறி கொடுப்பதில் நெசவாளர்களுக்கு உதவி செய்யவில்லை. தனிப்பட்டவர்களுக்குத்தான் உதவி செய்தார்கள்' என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்பேற்ற பிறகு மத்திய அரசு வழங்கிய மின்விசைகளை பெல்லாம் நல்ல நேரத்தில் உபயோகித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் கொடுத்து வருகிறார்கள். இதைப் பல முறையில் இந்த மன்றத்தில் தெளிபடுத்திச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லப் போனால், தனியார் கூட கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைத்தால் நிச்சயமாக வெகு தீவிரமான விசைத் தறி கொடுக்க முடியும் என்ற கொள்கையை சர்க்கார் கொண்டிருக்கிறது. நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் 12,500 தறிகளில் இதுவரை கொடுக்கப்பட்டது போக மீதிக்கு எத்தனை தடைகள் வந்தபோதிலும் எதிர்த்து நியாயமான முறையில் தறிகள் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் சிறு தொழில் ஆரம்பிக்கிறபோது டிஸ்ட்ரிக்ட் முனிசிபாலிட்டிக்ஸ் ஆக்டின் கீழ் கட்டடம் எப்படி எப்படியிருக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட்டு அதனால் சிறு தொழில் அபிவிருத்தி எந்த வகையில் பாதிக்கப்படுகிறது என்பதையும் குறிப்பிட்டார்கள். ஏறத்தாழ 30 ஆண்டுகளாக அந்த விதி முறை இருக்கிறது. கடந்த 10 ஆண்டுக் காலமாக அதை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு வருகிறேன். நான் நகரசபை உறுப்பினராக இருந்தபோது கூட சொல்லியிருக்கிறேன். அதை மாற்ற வேண்டுமென்று சொல்லியும் மாற்றாவிட்டால் அதைத் தள்ளி வைக்க வேண்டும் சிறிது காலத்திற்கு என்று கேட்டிருக்கிறேன். சுகாதார இலாக்காவும், உள்ளாட்சியும்

1973 மார்ச் 12] [திரு. கி. ஜெயராமன்]

துறையும், செவிடன் காதில் ஊதிய சங்கு போல் இருக்கின்றன. அதை மாற்றினால் தமிழகத்திலும், பஞ்சாபில், மைசூரில், குஜராத்தில், ஹரியானாவில் இருப்பதுபோல் சிறு சிறு தொழில்கள் அபிவிருத்தி அடையும் என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

இங்கே நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுரேந்திரன் அவர்கள் 'மத்திய சர்க்கார் பருத்தி நூலுக்குத்தான் கண்ட்ரோல் கொண்டு வந்திருக்கிறது. ஆகவே, மாநில சர்க்கார் கூட்டுறவுத் துறை மூலமாக விநியோகிக்க வேண்டும் இல்லை யென்றால் பாதிப்பு ஏற்படும்' என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் கட்சியைச் சார்ந்த செயல் கமிட்டியினர் நேற்று சேலத்தில் நடத்திய நிகழ்ச்சியைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அங்கே நூல் வழங்குவதற்காக கார்டுகள் இரவோடு இரவாக அச்சடிக்கப்பட்டு முறையாக வழங்க வேண்டுமென்பதற்காக நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு இருந்த நேரத்தில், சிலர் ஒன்று சேர்ந்து கொண்டு அப்படிக்கார்டு வழங்கக் கூடாது, நெசவாளர்களுக்கு வழங்கக் கூடாது என்று எதிர்ப்புச் சொன்னார்கள். இதை நான் கண்ணுரைக்கண்டேன். நூல் வந்திருக்கிறது. அதை விநியோகிக்க கார்டு வழங்குவதைத் தடுத்து இருக்கிறார்கள். நேற்று நம்முடைய பிற்பட்ட நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கூட அதைக் காதால் கேட்டார்கள். கூட்டுறவு ஸ்பின்னிங் மில்லில் நூல் விநியோகம் செய்யப்படுகிறது. நூல் ஒழுங்காக விநியோகம் செய்யப்படுகிறது. அங்கே உற்பத்தியாகிற நூல் திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்களுக்குத்தான் விநியோகிக்கப்படுகிறது என்று திண்டுக்கல்லில் நடைபெற்ற கூட்டத்தில் ரூலிங் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் கூறி, தொழில் அமைச்சரைக் கடுமையாகத் தாக்கிப் பேசினார்கள்.

இங்கே நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் பல தடவை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த நூல் விநியோகம் முன்பு இருந்த சட்டப்படி, பாதி கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாகவும், மீதி பாதி தனிப்பட்ட முறையிலும் விநியோகிக்கப்பட்டு வந்தது. அண்மையில் ஏற்பட்ட நெருக்கடி காரணமாகவும், கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் கஷ்டம் ஏற்பட்டதாலும், அந்த உத்தரவை மாற்றி 3 மாதம் ஆகிறது. உற்பத்தி முழுவதும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கே விநியோகம் செய்யப்படுகிறது. அதிலே தவறு இருக்குமானால் கைத்தறி இலாக்காவில் புள்ளி

[திரு. கி. ஜெயராமன்] [1973 மார்ச் 12]

விவரம் இருக்கிறது. எடுத்துச் சொல்லியிருக்கலாம். இப்படித் தவறான முறையில் பிரசாரத்தைச் செய்து மக்களைத் திசைத் திருப்பிவிடப் பார்க்கிறார்கள். மக்கள் திசை திரும்புகிற நிலையில் இல்லை நாம் செய்கிற பிரசாரத்தின் காரணமாக என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மு.ப.
11-00

பருத்தி நூலுக்குக் கண்டிரோல் வந்து விட்டாலும், இப்போது நாற்பட்டுக்கும் நெருக்கடி வந்து விடும் போல் இருக்கிறது. அதை மத்திய சர்க்கார் வாலின்டரி ஸ்கீம் என்ற முறையில் வினியோகம் செய்து வருகிறது. இப்போது மத்திய சர்க்கார் ரேயானுக்கு இருந்த எக்ஸைஸ் சலுகையை எடுத்து விட்டார்கள். அதனால் மூலப் பொருள்களின் விலை அதிகமாகும். ஆக, இந்த ரேயான் வாலின்டரி டிஸ்ட்ரிபியூஷன் ஸ்கீம் நிச்சயமாகத் தோல்வி அடையும். ஆகவே, ரேயான் நூலுக்கும் சட்டப்படியான வினியோகத்தைக் கொண்டுவர மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசு வற்புறுத்த வேண்டும்.

நம்முடைய நாட்டின் மொத்த கைத்தறிகளில் தமிழ் நாட்டில் ஏறத்தாழ $\frac{1}{4}$ பங்கு கைத்தறிகள் இருக்கின்றன. இதற்கு ஆல் இந்தியா ஹேன்ட்லாம் போர்டு என்று பம்பாயில் இருக்கிறது. நம்முடைய மாநிலத்திற்கு அந்த போர்டை மாற்ற வேண்டும். அதோடு கைத்தறித் துறைக்குப் பதிலாக, கைத்தறி வாரியம் ஒன்றை அரசு அமைத்து, அதற்குத் தலைவராக, எம்.எல்.ஏ. வையோ, எம்.பி.யையோ போடாமல், கைத்தறித் தொழிலில் வல்லுநராக இருப்பவரைப் போட்டு கைத்தறி இயக்குநரை செக்ரட்டரியாகப் போட்டு, செயல்படச் செய்தால் நிச்சயமாக இந்தத் துறை முன்னேறும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

6. தகவல் கோரல்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் அவர்களுக்கு முதலில் ஒதுக்கிய இடம் பின்னர் மாற்றப்பட்டது குறித்து.

DR. H. V. HANDE : On a point of Order, Sir. The hon. Deputy Speaker just now read out about seat allotment to Thiru K. A. Mathialagan. The hon. Member says he has got a letter from the Deputy Speaker giving him a seat. We would like to know whether the order of the hon. Deputy Speaker is final, whether he has rescinded the previous order giving him one seat. I want to raise this as a point of clarification.